

ŽEROTÍN

64

prosinec 2022
ročník XIX
čtvrtletní zpravodaj
Obecního
úřadu Žerotín

OBSAH:

Informace obce + výsledky voleb - Společenská kronika - Podzimní pěstitelská výstava - Kdo nosí dárky
- Významné osobnosti obce - Zdobení - Staré žerotínské zvyky - Historie školství - Obnovení sokolských
oddílů - Činnost volejbalového oddílu - Stolní tenis - Sokol obci 2022 - Mikulášská nadílka - Glosář - Ka-
lendář svozu odpadů

Periodický tisk územního samosprávného celku • Vydává: Obec Žerotín • Žerotín 13, Litovel 784 01, IČO 00299758 •
Registrováno u MK pod značkou: EČ MK ČR E 17321 • redaktor: Jiří Němec • Redakce mobil: 724 738 032 • email
redakce: red.zpravodaj@seznam.cz • Názor autora článku nemusí být nutně názorem vydavatele, do textu autora
nezasahujeme.

Uzávěrka příštího čísla: 28. 2. 2023

Informace obce

V říjnu se konala pěstitelská výstava zaměřená nejen na výpěstky místních zahrádkářů. Mé poděkování patří všem, kteří se do výstavy zapojili a také těm, kteří ji pomohli zorganizovat.

Jako poslední akce bylo rozsvícení vánočního stromu spolu s mikulášskou nadílkou. Tentokrát vás přišlo opravdu hodně. Poděkování si zaslouží ZŠ a MŠ Žerotín za velice pěkné vystoupení, kulturní výbor za zorganizování celé akce a v neposlední řadě také Mikuláš, čert a anděl.

Třídění odpadu v obci

Celkem bylo za období od 1. 7. do 30. 9. 2022 vytríděno toto množství:

Papír	1,152 t
Plast	1,600 t
Sklo	6,509 t
Kovy	0,000 t
Nápojový karton	0,062 t

Děkujeme tímto všem, kteří poctivě třídí, a vyzýváme ostatní, aby se aktivně zapojili, protože jedine tak udržíme nízkou výši poplatku za komunální odpad.

Poplatky za odpady, se nám od příštího roku zvýší. Od roku 2020 jsme platili částku 400 Kč a od této doby se nám zdražily energie, zvýšily ceny pohonných hmot a

začala také platit nová vyhláška o odpadech, která nám cenu rozhodně nesníží. Určitě Vás o tom budeme v lednu informovat.

Zájemcům o obecní zpravodaj připomínáme, že pokud chcete i nadále dostávat zpravodaj do Vaší poštovní schránky v roce 2023, je potřeba do uzávěrky následujícího zpravodaje (28. 2. 2023) uhradit částku 120 Kč (za čtyři vydání) na účet č. 1801707369/0800, VS číslo domu a do poznámky uvést zpravodaj a příjmení objednatele.

Platbu samozřejmě můžete provést i u nás na obecním úřadě.

Na závěr letošního roku přeji všem občanům obce klidné a pohodové Vánoce a v novém roce pevné zdraví.

Venský Robert, starosta obce

Výsledky voleb do obecního zastupitelstva konaných ve dnech 23. a 24. 9. 2022

Celkem bylo zapsáno 366 voličů. Vydaných a odevzdaných obálek bylo 202. Volební účast 55,19%. Děkuji tímto voličům, že přišli k volbám.

Zvolení členové zastupitelstva a počet obdržených hlasů:

Čouka Vojtěch, SOKOL ŽEROTÍN, 156

Mgr. Heřmanovská Kateřina, SO-

KOL ŽEROTÍN, 118

Venský Robert, SOKOL ŽEROTÍN, 102

Hrubý Tomáš, SOKOL ŽEROTÍN, 84

Hubáček Jan, KDU-ČSL, 127

Janíček Pavel Bc., KDU-ČSL, 113

Motán Vojtěch, KDU-ČSL, 113

Děkuji za odvedenou práci bývalému zastupitelstvu a tomu novému přeji hodně sil v již započaté práci.

Společenská kronika

Narodili se:

Tobiáš Pitek

Vítáme ho do svazku obce.

Opustili nás:

JUDr. Jarmila Capková

Zdeněk Drešl

Upřímnou soustrast pozůstalým.

Jubilanti:

Františka Macháčková, 85 let

Dobroslava Mučíčková, 97 let

Josef Kobylka, 92 let

Do dalších let přejeme hodně zdraví a spokojenosti.

Tradiční výstava místních zahrádkářů

V sobotu a neděli 22. a 23. října 2022 se v prostorách velkého sálu a vestibulu kulturně společenského zařízení v Žerotíně uskutečnila tradiční výstava místních zahrádkářů. Účast byla podobně hojná jako v minulých letech.

Ačkoli byla výstava prezentována jako výstava místních zahrádkářů,

paleta prezentovaných věcí byla vskutku široká. Kromě výstavy nejruznějších plodin – jablka nejruznějších odrůd, mrkve, papričky, vlašské ořechy, dýně, řepy či révy vinné – a již tradiční prezentace výrobků a činnosti Vincentina Šternberk a Klokánku Dlouhá Loučka, si návštěvníci

mohli prohlédnout (a v některých případech i koupit) dušičkovou a vánoční vazbu od Jiřího Slimaříka z Hnojic ve vestibulu, ve velkém sále pak kabelky od Jany Němcové, obrazy Jana Hubáčka a Jarmily Vrbkové a fotografie od Lady Sejákové a Jiřího Vrány. Také není možné opomenout

prezentaci výtvorů dětí a žáků místní základní a mateřské školy. Ve vestibulu pak bylo k dispozici také občerstvení – k zakousnutí sladké pečivo napečené místními hospodyňkami, k zapití pak pivo, čaj či káva. Z ohlasů byla výstava návštěvníky kladně hodnocena.

Chtěli bychom touto cestou poděkovat jménem obce Žerotín všem, kteří jakýmkoli způsobem přispěli poskytnutím svých výpěstků či výrobků pro účely výstavy, vynikajícího napečeného sladkého pečiva, Ing. Trokanovi za jeho úžasné (a čím dál lepší) pivo, společnosti

Ovocné sady Miroslav Nesét za prezentaci jejich výpěstků, a také zaměstnancům obce, starostovi obce a členům výboru za organizační zajištění akce.

Za výbor zastupitelstva obce pro sport, kulturu a školství
Tomáš Hrubý

Kdo nosí dárky evropským dětem?

Vánoce jsou obdobím roku, na který se všichni těšíme. Každá rodina má už zažitě své rituály, které si přináší z dětství a mládí ve svých původních rodinách. Dochází k drobným úpravám těchto zvyků. Někde se zpívají koledy, někde se nejí na Štědrý den maso. Někdo se postí až do večera a jiným je tohle šumafuk. Ale je věc, která spojuje všechny bez rozdílu. Ježíšek. Málo na čem je tak vidět kulturní propojení křesťanského světa jako na Vánocích. Přitom je to ale pro-

pojení nejen v příbuznosti, nýbrž i v rozmanitosti tradic. Úsměvnou ukázkou jednoty v různosti je samotný vrchol vánočních okamžiků, kdy si lidé dávají dárky. Tak tomu je všude, kde se vánoční svátky slaví. Přitom se ale různé národy a oblasti liší, co se týče vysvětlení dětem, kdo že to vlastně přinesl ty dárky.

Byl to pro nás v dětství trochu šok, když nám řekli, že v Sovětském svazu dává dárky Děda Mráz. Pamětníci si navíc pamatují, že

komunistická strana se i v Československu pokusila tuto bytost implantovat do našich Vánoc namísto Ježíška, aby přidusila křesťanský obsah Vánoc.

Komunistům se to ale nepodařilo, protože spojení Vánoc s Ježíškem má příliš pevné kořeny, jež jsou zároveň spjaté se západní formou křesťanství. Jesličky s Ježíškem se vystavují v Itálii od dob Františka z Assisi na počátku 13. století. Rozdávání dárků bylo ovšem již o mnoho staletí dříve spojeno

spíše se svatým biskupem Mikulášem, jenž podle legendy daroval třem chudým dívkám peníze na věno, aby se mohly vdát. Tato tradice ale navazovala na předkřesťanské zvyky obdarovávání, jež se vázalo k vítání nového roku, aby byl plný štědrosti.

V našem kulturním prostoru víme o spojení tradice rozdávání dáreků s Vánocemi od konce 15. století. Silný impuls mu dodala reformační Martina Luthera. Ten ztotožnil dárky s postavou Krista. Katolické kraje jižního Bavorska, západních Čech a horního Rakouska kolem Dunaje oslavují v lidových koledách od 16. století Ježíška jakožto dětátko s blondatými vlasy. Je mimochodem zajímavé, že tradiční pojetí Ježíška je odrazem těsného kulturního propojení těchto zemí, které se jinak proje-

vuje i ve stejných pohádkách či stejném jídle. Kulturní okruh Ježíška je třeba i stejným kulturním okruhem knedlíků a zelí.

Děda Mráz neodpovídá ruské pravoslavné tradici a je víceméně umělým výtvozem Stalinovy éry, přičemž byl k tomu využit jak západoevropský Otec či Děda Vánoc a předkřesťanský Stařec severu, což bylo ale spíše kruté božstvo. Za období Dědy Mráze je někdy chybně vydáván Santa Klaus, kterého nám ale nevnucovala žádná ideologie. Přišel k nám až s vánočními reklamami. Americký Santa Klaus má přitom svůj kořen ve svatém Mikuláši, přičemž jeho zobrazování odpovídá spíše francouzskému či španělskému Otcí Vánoc.

Bytosti, jež nosí dárky, se dělí po celé Evropě a Americe na vyslo-

veně křesťanské – Ježíšek, svatý Mikuláš a Andílek – a nábožensky neutrální bytosti: Děda či Táta Vánoc, anebo třeba Vánoční koza ve Finsku.

Každopádně už „druhý dělnický prezident“ Antonín Zápotocký věděl, že Děda Mráz u nás neprorazí, a tak se ve svém slavném vánočním projevu snažil Ježíška představit jako chudé, proletářské dítě v ubohých jesličkách, kam ho položili záměrně vykořisťovatelé pracujícího lidu. Nyní bývá ubohý Ježíšek využíván k dezinformační propagandou. Objevil se ve fámmě, že nám ho chce zakázat ta zlá Evropská unie. Ježíšek to ale určitě všechno vydrží.

Podle Týdeníku Forum zpracoval Jiří Němec

Významné osobnosti naší obce

PaedDr. Drešl Antonín (*18. 9. 1934 Žerotín – †20. 12. 1993)

Reprezentační trenér vzpěračů.

Jedním z rodáků naší obce, který proslavil své jméno nejen ve svém rodišti, ale i po celé naší republice, ba možno říci po celém světě, je Antonín Drešl.

Narodil se v malorolnické rodině Václava a Marie Drešlových. Bohužel, svého otce, který zemřel před jeho narozením, nepoznal a tak vyrůstal se svými třemi bratry a svou maminkou.

Antonín Drešl zasvětil svůj život sportu, konkrétně vzpírání. Začínal ovšem se sportovní gymnastikou. Po úspěšném vystudování gymnázia už směřoval sportovním směrem.

Absolvoval Tyršův ústav a poté se začal věnovat mládeži na odborných učilištích v Ostravě a Bohu-

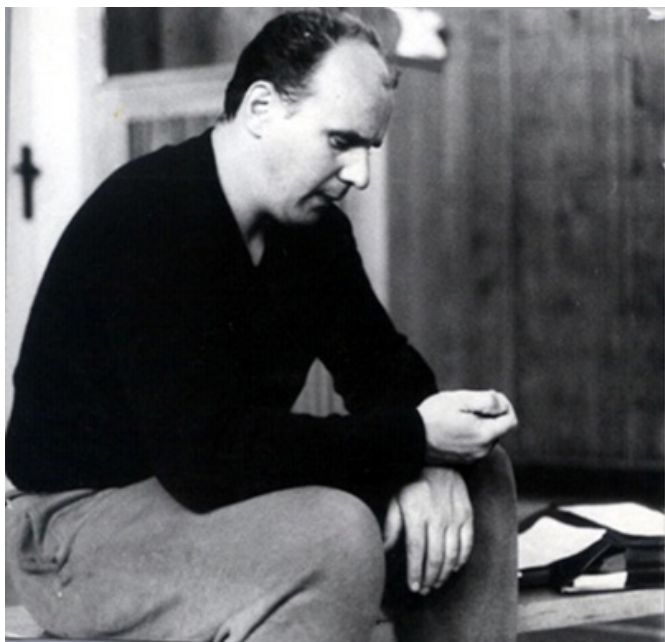
míně. Sám aktivně sportoval.

Začal se sportovní gymnastikou, se kterou se probojoval do dorostenecké reprezentace a věnoval se také řecko-římskému zápasu. Ve čtvrtém ročníku FTVS se dostal k čince a již za tři měsíce startoval v 1. lize za Spartak Praha Stalíngrad.

Zdravotní potíže jej však z aktivního soutěžení vyřadily a proto se již od počátku začal věnovat trenérské práci. Přesto se aktivního závodění nevzdal a v průběhu základní vojenské služby vojáky v Senici nad Myjavou nejen trénoval, ale současně nastupoval za družstvo i jako závodník. Zvítězil na mistrovství Slovenska v HK do 75 kg a vytvořil několik slovenských rekordů. Na mistrovství ČSSR dosáhl největšího úspěchu 3. místem v HK do 67,5 kg.

I díky těmto úspěchům se dostal k funkci reprezentačního trené-

ra. Tu vykonával od roku 1963 do roku 1978. Za tuto dobu absolvoval s mužskou reprezentací 58 mezinárodních startů, z toho po 12 na MS-ME, dva na předolympijských hrách a čtyři starty na olympijských hrách (1964 Tokio, 1968 Mexiko, 1972 Mnichov, 1976 Montreal). K největším úspěchům patří olympijská zlatá medaile Hanse Zdražily současně s titulem mistra světa v roce 1964, zlatá medaile Hanse Zdražily z ME roku 1968 v nadhozu, titul mistra světa Ondřeje Hekela v trhu v roce 1972** Titul mistra Evropy Ondřeje Hekela v trhu v letech 1970 a 1971, titul mistra Evropy Karla Prohla v roce 1976 v trhu a v roce 1978 v nadhozu. V tomto období vybojovali svěřenci Antonína Drešla na ME-MS-OH 17 medailí ve vícebojích a 27 medailí v jednotlivých disciplínách. Překonali 10 olympijských rekor-

dů, 4 světové juniorské rekordy (Antonín Babinský 110 kg v trhu v HK do 67,5 kg, 3x Rudolf Strejček v trhu v HK do 110 kg 146, 146,5, 148,5 kg), světový rekord v nadhozu 177,5 kg v HK do 75 kg Hanse Zdražily a vyrovnaný světový rekord v olympijském trojboji 445 kg téhož závodníka. Závodníci vytvořili celkem 366 rekordů ČSSR. Jako osobní trenér vytvořil podmínky k zisku 48 titulů jednotlivců a osmi prvenství v družstev (Baník Ostrava, ŽD Bohumín) na úrovni mistrovství ČSSR. V tomto období pracoval s početným kádrem závodníků, kteří se různým způsobem podíleli na výrazných úspěších československého vzpírání. Medaile ve vícebojích na ME-MS získali Hans Zdražila, Zdeněk Otáhal, Ondřej Hekel, Antonín Babinský, Karel Prohl a Boleslav Pachol. V jednotlivých disciplínách se přidali Jan Nagy a Anton Baraniak. K oporám v reprezentaci se řadili další výborní závodníci. Namátkou Petr Pavlásek, Vítězslav Ország, Dušan Drška, Miroslav Kolařík, Zdeněk Eret, Oldřich Kužílek, Jan Helebrant, Jindřich Beran, František Nedvěd, Antonín Látník, Ladislav Ambrož, Jan Trnka,

Jan Cihla, Jaroslav Přibil, Zdeněk Petrák, Oldřich Lexa. V závěru reprezentační kariéry i ve funkci osobního trenéra v základní vojenské službě (RH Praha) trénoval nastupující generaci vynikajících závodníků Luboše Sršně, Jaroslava Ruttera, Petra Šolara, Dušana Poliačika, Pavla Kheka, a Otu Zarembu. Trenérské činnosti se věnoval v Senici 2 roky, v Baníku Ostrava 7 let, v ŽD Bohumín 7 let a v RH Praha 6 let.

Antonín Drešl přenášel do tréninkového procesu nejnovější poznatky z nejvyspělejších vzpěračských zemí. Vydával metodické dopisy, prosazoval do vzpěračského tréninku všeobecnou přípravu - s použitím prvků sportovní gymnastiky, plavání a her. V šedesátých a v sedmdesátých letech minulého století se stal A. Drešl vedoucí postavou mezi našimi trenéry. V předsednictvu svazu pracoval po několika volebních obdobích ve funkci předsedy trenérské komise a komise vrcholového sportu. Vyuškolil desítky trenérů, podílel se na silové přípravě i v jiných družích sportu. Měl zásadní vliv na postupné profesionalizaci vzpírání na rozhraní 60. a 70. let.

Kariéru reprezentačního trenéra mužů ukončil v roce 1978 po úspěšném ME v Havířově. Po následném MS v USA (Gettysbourg) předal funkci reprezentačního trenéra asistentu Emilu Brzóskevi. A. Drešl vybojoval pro vzpírání uznání a respekt na tehdejších vedení ČSTV. Ale zejména v období normalizace od počátku sedmdesátých

let náš sport doplácel na nominační kritéria stanovená pro účast na MS v kapitalistických zemích. Za normálních okolností by bilance výsledků tohoto vynikajícího trenéra byla ještě daleko výraznější! Mistrovství světa v roce 1970 v Columbusu (USA) se naše výprava přes zisk bronzové (K. Prohl) a zlaté medaile (O. Hekel) v trhu a dalších bodovaných umístění v ol. trojboji na ME v Maďarsku, nezúčastnila. Situace se opakovala v roce 1971 při MS v Peru. V roce 1986 se ve světě začalo prosazovat ženské vzpírání. Antonín se v té době spolupodílel na silové přípravě atletek RH Praha. K nejlepším z nich patřila Soňa Vašíčková, která začátkem devadesátých let prožívala výkonnostní stagnaci a měla být vyřazena ze střediska vrcholového sportu MV. Po obtížných jednáních se A. Drešlovi podařilo prosadit smlouvu, která Soně zaručovala při zisku mistrovského titulu v kouli a medaile z ME ve vzpírání žen další profesionální kariéru ve vrcholovém sportu. Po absolvování pouhých čtyř soutěží se zúčastnila ME ve Varně, kde získala 2. místo ve dvojboji, 3. a 2. místo v trhu a v nadhozu. Soňa Vašíčková byla naší první ženou na nejvyšší mezinárodní úrovni. A. Drešl znovu prokázal, že ani několikaletá přestávka v trenérské činnosti neubrala na jeho schopnosti vychovat závodnici na vynikající mezinárodní úrovni. V roce 1993 byl VR ČSV jmenován reprezentačním trenérem ženského družstva. Bohužel v závěru tohoto roku Tonda těžce onemocněl a dne 20. 12. po krátké a těžké nemoci, ve věku 59 let, zemřel. Antonín Drešl patří do galerie nejvýznamnějších osobností naší historie.

Podle dobových materiálů zpracoval Jiří Němec

Zdobení vánočního stromku

Už ve starých germánských kmenech na závěr roku věšeli na stromy sladkosti a zapálené louče, aby se ochránili před mrtvými dušemi. Keltové do svých obydlí zase přinášeli větvičky jmelí, borovice nebo cesmíny, byl to pro ně symbol věčného života. Propojení stromku s křesťanskou tradicí popisuje už legenda ze šestého století. Vypráví o irském mnichu Kolumbánovi, který působil jako misionář ve Francii. Během oslav slunovratu si všiml,

jakou úctu místní chovají k jedli. Aby přilákal davy, ozdobil strom hořícími pochodněmi a zvěstoval tak lidem příběh o narození Ježíše.

První zmínka o zdobeném vánočním stromku, jak jej známe dnes, ale pochází až z 16. století z německých zemí. Dobové texty zmiňují, že byl ověšen ovocem a oplatkami, které si děti po Vánocích mohly otrhat a sníst. Z Bavorska do Čech přinesl tuto tradici v roce 1812 tehdejší ředitel Stavovského divadla

Johann Carl Liebich, který nazdobeným stromkem překvapil své štedrovečerní hosty. Dlouhou dobu byl ale vánoční stromek jen záležitostí majetnějších rodin. Ještě během první světové války měla většina venkovských domácností jen ozdobenou větev z jehličnatého stromu. Po válce zvyk zdomácněl a dnes je stromek běžnou součástí našich Vánoc.

*Z webových podkladů zpracoval
Jiří Němec*

STARÉ ŽEROTÍNSKÉ ZVYKY A OBYČEJE II.

/zvyky a obyčeje při sklizni plodin/

Ing. František Hejnar
Olomouc 2010

Jak končival hospodářský rok
Hospodářský rok na gruntech i chalupách končival zpravidla svátkem svatého Štěpána /26. 12./ Svatý Štěpán byl prvním mučedníkem nového křesťanského náboženství, proto západní křesťané slaví jeho svátek stejně dlouho, jako samotné Vánoce. Tento mučedník mezi lidmi hlásal, že Kristus byl Mesiáš, kterého předpovídali proroci, a byl za to ukamenován před branami Jeruzaléma v roce 37 našeho letopočtu. Jeho svátek se velmi rychle šířil do všech zemí, z části díky námořníkům, kteří jej považovali za svého ochránce.

Svatý Štěpán býval a je dosud patronem koní, proto byl i patřičně uctíván. Na jeho svátek bývali kdysi voděni koně před kostel, kde jim kněz dával požehnání. Žádný hospodář si nezapomněl nechat požehnat od kněze oves a vodu pro koně. Na upomínku Štěpánovy mučednické smrti ukamenová-

ním, bývaly na faře házeny hrsti ovsu. Tento obřad se v hnojickém kostele uskutečňoval ještě před druhou světovou válkou. Oves byl na kněze házen s posledního oblouku ochozu nad boční lodí /“z hnojickyho vrcho“/.

Je zajímavé, že svatý Štěpán byl patronem koní pouze v některých českých vsích na olomoucku. V některých českých vsích v okolí Olomouce /v Hejčíně, Řepčíně, Černovíře, Klášterním Hradisku aj./ a v německých vsích/v Hněvotíně, Nedvězí, Neředíně aj./ byl patronem koní svatý Leonard, jehož socha stávala v 18. století před hospodářským dvorem na Klášterním Hradisku. Tento benediktinský světec byl nejen patronem koní, ale i dobytka a tradičním rolnickým světce. Často se objevoval v doprovodu svatého Izidora, svatého Vendelína a Notburgy z Rattenburgu.

Na svátek svatého Štěpána se

vždy koledovalo. Malí koledníci svými hlásky vždy oživil žerotínské grunty a chalupy, když se v síni ozvalo:

„Koleda, koleda, Štěpáne!
Co to neseš ve žbáně?...

A nekoledovali pouze malí koledníci. Ještě na počátku 20. století přicházeli pro výslužku i obecní služebníci – pastýři, po-
nocní, obecní policajti i kantoři a koledovali:

„Přešle sme dnes na to svatě
koledo,

Svaté Ščepán, svatě Jan!

Kdo nám to koledo bude rozdáv-
vat?

Svaté Ščepán, svatě Jan!

Bodem za ňo Páno Boho děkovať.

Svaté Ščepán, svatě Jan,
Pán Buh sám!“

Na Ščepána neni pána

Protože svátek svatého Štěpána byl považován za ukončení hospodářského roku na gruntě, byli o

druhém vánočním svátku pacholci pouštění „na svobodu“. Dostali vyplacenou službu – pokud si ji v průběhu roku nevybrali na jarmarky, a „bochto“ na cestu. Měli peníze a byli pány... Svoboda však netrvala dlouho. Na Nový rok se pacholci vraceli na stará místa, nebo nastupovali do služby u nového hospodáře.

Když se pacholek chystal „na svobodu“, bylo jeho povinností ještě „zaopatřit koně“. Musel je „ohřebelcovat“, zaplíst jim hřevo, vepřat a zaplíst ocas, odkleďt kobelence, podestlat, naložit jim za žebře seno a nasepat svíceňo ovsa“.

Při práci pacholka obyčejně přepadly dvě „divke“. Pacholka nemilosrdně drhly a otíraly. Byl přece pánem a musel být umytý! Za mytí ještě týž den dostávaly „divke“ výslužku. Bývala to buď „flaška gořalky“ nebo je pacholek vzal do „šenko“ a tam pohostil.

Úsloví „na Štěpána není pána“, nebo „na Štěpána, každé sobě za pána“, platila i v Žerotíně.

Na Štěpána drhne chlapa panímáma

Hospodáři se po odchodu pacholků ze služby, stávali na gruntech skutečnými pány. Během roku se totiž hopodyň – tetička, často „spřihla“ s pacholkem a pantáta to pak mívával těžké...

O druhém vánočním svátku bývali často hospodáři „jediněma možskéma na grontě“. „Hospodeně, a robe vůbec, se na Štěpána stávali žebračkama. Ale jenom do Nového roko!“ Od Nového roku se úlohy opět vyměnily a „na grontě zase pevnó rokó vládla panímáma...“

„Po dlóhym pustó“ již byla i nedočkavě vyhlížena i první tancovačka – „Štěpánská“. Patřovala k nejveselejším „candrbálom“.

Na Štěpána bývalo v hospodách živo již po ranní mši. Pacholci přece měli do Nového roku svobodu! „Pokavád šle na stary“ – k dosavadnímu hospodáři, museli přijít na Nový rok k večeru „nařezat sečke“. Když přišli před polednem, mívali dlouhý a nedobrý rok.

„Divke“ odcházely ze služby až na Nový rok a znovu nastupovaly do služby den před Třemi králi /6. 1./ světit vodu. Aby i hospodáři neodešli panímám ze služby, měli ráno na svatého Štěpána „o lužka nachestany sváteční oblečení nebo jenom gatě“. Také byli – když ještě vyspávali, pořádně odrhnutí. Vždyť „na Štěpána, brzo z rána, drhne chlape panímáma!“ Tím bylo hospodářům naznačováno, že se jim hospodyně chtějí podřídit a že je chtějí poslouchat. Později

se tento starodávný zvyk omezoval pouze na umývání – děvčata umývala chlapce, ženy muže...

Vážení čtenáři, touto kapitolou končí víceméně pravidelné výlety do historie zvyků a obyčejů, tak, jak je úžasným způsobem zapsal pan Ing. František Hejnar. Tuto nikdy nevydanou knihu dopsal v roce 2010 a tedy před dvanácti lety. Snad se přece jen dočká důstojného knižního vydání.

*S vřelými díky autorovi
Jiří Němec*

Svatoštěpánská koleda dospělých
(kantor, obecní sluha, pastýř) v druhé polovině 19. století

K historii školství v Žerotíně 1802-1913

V březnu roku 2020 se veřejnost dočkala prvního souborného zpracování dějin obce Žerotína od badatelky Vlasty Hlůzové. Čtenářům se tak dostaly do rukou informace o historii obce, které sice jsou k dispozici, ale tak rozptýlené v rozmatiných zdrojích, že jen těžko by je obyčejný čtenář vyhledával. Tím Vlasta Hlůzová populárně naučnou formou umožnila

svým čtenářům, aby poznatky o Žerotíně našli seřazené v jedné práci.

Nejstarším dějinám žerotínského školství se věnovala jen na třech stranách v kapitole „Z historie školy“, čímž vybídla k zamyšlení nad tímto tématem a dobou správce vesnického muzea v Želechovicích, které vedlo ke vzniku další práce věnující se minulosti

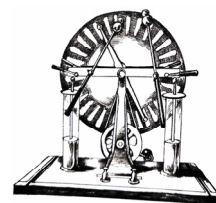
Žerotína. Publikace K HISTORII ŠKOLSTVÍ V ŽEROTÍNĚ 1802 – 1913, která vznikala v podzimních měsících tohoto roku, je malým exkurzem do dějin venkovského školství na severní Moravě. Publikace obsahuje 44 stran, z toho několik stran tvoří obrazová část. V závěru knížky se nachází seznam všech učitelů působících v obci mezi roky 1802 – 1913

(tedy i učitelů exkurentních) a dále seznam školních divadelních představení a slavností za roky 1869 – 1912. Zajímavostí jsou zmínky o prvních školních pomůckách žerotínské školy, o prvních didaktických obrazech, o prvních publikacích ve školní knihovně, či o peripetích se stavbou a provozem nové školní budovy. Vzácná skupinová fotografie dětí s učiteli, která byla datována do druhé poloviny 30. let 20. století, se nachází na poslední straně. Je zajímavá tím, že obsahuje i Rothaugova kartografická díla, jež se ve škole

používala před více jak sto lety. Primárním zdrojem k sestavení této práce byl první díl školní kroniky žerotínské školy, dobový tisk a třídní knihy uložené ve Státním archivu v Olomouci. Spolek Příznivci historie a muzea Želechovice, z.s. přispěl na vznik knížky, proto se zájemci o ni mohou hlásit na adrese spolku anthampl@seznam.cz, a to co možná nejdříve, neboť publikace vyšla v malém nákladu. Knížka je distribuována zdarma.

Antonín Hampl

K HISTORII
ŠKOLSTVÍ
V ŽEROTÍNĚ
1802 – 1913

Antonín Hampl

Obnovení činnosti sokolských oddílů

Z důvodu pandemie a rekonstrukce sálu KSZ byla na několik měsíců přerušena činnost sokolských oddílů. Pořádaly se jen jednorázové venkovní akce typu Dětský den nebo Posezení u táborového ohně. Oslovili jsme proto rodiče dětí navštěvující naši ZŠ a MŠ a domluvili se s nimi na obnovení činnosti oddílů Sokolské všestrannosti.

První skupinou je oddíl cvičení rodičů s dětmi, který se schází každé úterý od 17:00 do 18:00 hod. a jehož vedoucí je Anička Fialová. Cvičební hodina začíná seznámením se s programem, rozdělením kompetencí, rozcvičkou a vytvořením cvičebního prostoru, který je tvořen například oblíbenou „Opičí dráhou“ sestávající z jednotlivých stanovišť tvořených žíněnkami, lavičkami, švédskou bednou, žebřinami, gymnastickou kozou a několika dalšími cvičebními prvky. Děti musí postupně každé stanoviště absolvovat a provádět na něm jednotlivé cvičební prvky. Mimo to jsou do cvičební hodiny zařazovány další hry a sporty.

Při těchto činnostech jsou, s ohledem na věk, rozvíjeny prostřednictvím her a základních gym-

nastických prvků jednotlivé psychomotorické dovednosti dětí. Malí cvičenci jsou při této činnosti vedeni k trpělivosti, vytrvalosti, soběstačnosti, sebeovládání a kázni. Tímto způsobem se tedy postupně a systematicky snažíme zlepšovat jednotlivé dovednosti dětí. I po tak krátké době je u většiny z nich patrné zlepšení v oblasti samostatnosti, výkonnosti a sebevědomí. Podle druhu činnosti je rozvíjena především jejich jemná i hrubá motorika. Jsou zkrátka díky této činnosti čím dál tím šikovnější.

Děti mají také k dispozici několik stolů na stolní tenis. K dispozici je i pingpongový automat, který umožňuje individuální nastavení několika stupňů obtížnosti. Dle potřeb a zájmu dětí je pořizováno další nové vybavení. Například se jedná o florbalové hole, sálové, volejbalové, dětské i futsalové míče, pálky a míčky na stolní tenis, badmintonové rakety, gymnastické kruhy a další vybavení nutné k činnosti oddílu. I když je v tomto ročním období činnost vázána pouze na pobyt v sále KSZ, plánujeme v letním období přenesení činnosti

oddílu do venkovního sportovního areálu a do přírody.

Od zahájení své činnosti, kromě pravidelného cvičení, stačil oddíl sokolské všestrannosti na podzim uspořádat ve Vémole ještě svoji první Drakiádu spojenou s opékáním buřtů a v prosinci, pro své malé cvičence, i mikulášskou nadílku.

Druhým sokolským oddílem, jehož vedoucím je Filip Venský, je oddíl volejbalu, který se schází každé úterý od 16:30 do 18:00 hod. I když se výkony hráčů neustále zlepšují, jedná se o rekreační úroveň sportu, tedy hraje se především na pohodu. Jde tedy o relax strávený v příjemném kolektivu. Za obnovení činnosti našich oddílů děkujeme především Aničce Fialové a Filipu Venskému a také všem rodičům, kteří věnují tímto způsobem svůj čas sobě a svým dětem. Věříme, že je to ta nejlepší investice.

Pokud máte zájem o účast v některém z našich oddílů, můžete nezávazně navštívit kteroukoli cvičební hodinu.

Tomáš Hrubý, starosta T. J. Sokol Žerotín

Volejbalový oddíl

Ahoj, jmenuji se Filip a mám v Žerotíně na starosti oddíl volejbalu. Spousta z Vás mě nezná, tak mi prosím dovolu se stručně představit.

Celým jménem jsem Filip Venský, je mi 26 let a v obci Žerotín bydlím 2 roky.

Moje největší záliba je sport, hlavně volejbal a fotbal. Od svých 14 let jsem aktivně hrál volejbal za tým z Bohuňovic a hráli jsme nejnížší soutěž. Po vážném zranění kolene jsem se stal asistentem trenéra.

Když v září letošního roku přišel p. Hrubý s nápadem oživit místní TJ Sokol, neváhal jsem se přihlásit. Hned na první schůzce padly návrhy, jak zabavit děti i dospělé. Dospělo se k návrhu, že dospělí budou hrát volejbal v místní tělocvičně.

První „trénink“ byl docela vtipný, kdo se neznal, se seznamoval apod. Vzhledem k tomu, že se nám nedařilo napnout síť do správné výšky, muselo následovat jen plácání přes nízkou síť. Samozřejmě každým dalším „tréninkem“ se zlepšujeme a děláme pokroky.

Vytvořili jsme dobrou partu lidí, která to hraje pro zábavu, a věřte mi, že každou chvilku se ozývá z haly smích.

Aktuálně se nás schází v průměru 6-7 lidí, ale rádi bychom, aby se počet hráčů zvedl alespoň na 12.

Hrajeme každé úterý od 16:30-18:00 v místní tělocvičně.

Závěrem bych Vás rád tedy pozval na naše „tréninky“.

Budeme se na Vás těšit.

*Volejbalový oddíl TJ Sokol Žerotín
a Filip Venský*

Ahoj,
nebaví tě pořád sedět doma a chceš udělat něco pro
svoje tělo? Něco bych tu pro TEBE měl.

Každý týden se scházíme s dobrou, přátelskou partou lidí
a hrajeme super týmovou hru VOLEJBAL.

Že jsi to nikdy nehrál? Nevadí, naše parta to hraje pro
zábavu, takže tě všechno postupně naučíme.

Co k tomu budeš potřebovat?
Stačí halové oblečení a dobrou náladu.

Kdy a kde hrajeme?
Každé úterý od 16:30 - 18:00 v tělocvičně Žerotín

Přijď si s námi zahrát :) Těšíme se na Vás.

Kontaktní osoba: Filip Venský, tel: 730 595 088

Stolní tenis

První prosincový den si uživatelé stacionáře Jasněnka přijeli zahrát stolní tenis. Nebylo to jen tak nějaké hraní, ale byl to turnaj mezi 8 hráči, které ve stacionáři máme. Pár kamarádů přijelo fandit a také si zkusili zahrát. Šlo

jim to celkem pěkně, takže další sportovní klání už bude možná v hojnějším počtu. Na konci turnaje bylo vyhodnocení s předáním medailí a zlatého poháru za první místo.

Děkuji tímto za bezplatné poskyt-

nutí prostor naší krásné nové tělocvičny a sokolských stolů. Budeme se těšit zase někdy příště.

Za stacionář Jasněnka

Mgr. Kateřina Heřmanovská

Sokol obci 2022: Svoz kovošrotu

Základní škola a mateřská škola Žerotín a Tělocvičná jednota Sokol Žerotín ve vzájemné součinnosti znovu po roce uspořádaly v sobotu 1. října 2022 svoz kovošrotu. Během této akce bylo celkem vybráno 1 760 kg kovošrotu. Finanční výnos ze získaného

kovošrotu dosáhl hodnoty 7 040 Kč. Tyto prostředky budou užity ve prospěch činnosti Základní školy a mateřské školy Žerotín.

Chtěli bychom touto cestou poděkovat všem, kteří přispěli svým kovošrotem, členům T. J. Sokol Žerotín za pomoc a zapojení

se do organizace a průběhu akce a Rolnickému družstvu Žerotín za poskytnutí techniky.

Tomáš Hrubý, starosta T. J.

Sokol Žerotín

*Marie Slimaříková, ředitelka ZŠ
a MŠ Žerotín*

Mikulášská nadílka

V pátek 2. prosince 2022 se v areálu kulturně společenského zařízení v Žerotíně uskutečnila mikulášská nadílka spojená s rozsvícením vánočního stromu a vystoupením dětí z místní školy. Akci zahájil starosta obce Robert Venský. Rodiče i děti mohli v průběhu celé akce ochutnat punč před hospodou. Po krásném adventním vystoupení dětí, za které byly děti odměněny, starosta (na druhý pokus) rozsvítil vánoční strom a děti se pak i s rodiči přesunuly do sálu, kde čekaly na Mikuláše, čerty a anděly. Atmosféra v sále před příchodem

těchto bytostí byla uvolněná, děti si evidentně z příchodů čertů hlavu příliš nelámaly, ovšem po příchodu byli někteří (zejména ti menší) nesmělí, ale většina zvládla zarecitovat nějakou básničku a vyhlášení zlobivci si museli vlézt do svědomí a slíbit Mikuláši, že se do příštího roku polepší. Všechny děti dostaly od andělů balíčky s dobrotami a čert vyšel s prázdnou, protože v jeho pytlí nikdo neskončil. Z hlediska celkového hodnocení byla akce velmi vydařená, děti si tuto událost jistě užily. Jsme rádi za hojnou účast a zájem o akci z řad

široké veřejnosti.

Chtěli bychom touto cestou poděkovat za součinnost ZŠ a MŠ Žerotín a T. J. Sokol Žerotín. Zvláštní dík patří všem členům zastupitelstva obce a zaměstnancům obce za zorganizování, přípravu a realizaci akce a občanům obce, kteří se jakýmkoli způsobem zapojili do akce a podíleli se na jejím průběhu.

*Za výbor zastupitelstva obce pro
sport, kulturu a školství
Tomáš Hrubý*

Glosář

Letos budou u leckoho Vánoce chudší. Skromnější. Ale nemělo by to znamenat, že budou méně veselé nebo radostné. Stromeček bude, koledy budou, kapr bude. A dárky? Nemusí být ty pořizované za cenu s třemi nulami za první číslicí. Vskutku nemusí. Vánočního cukroví nebude šest druhů, ale jen čtyři nebo sice tradičních šest, ale každého méně. A konec roku? Když ušetříte za nákup pitomých petard, uděláte radost mnohem více lidem a zvířátkům, než těm pár lidem, co by stáli při odpalování rachejtli kolem... Příchod Nového roku můžeme oslavit i jinak než výbuchy, kterých nedaleko od našich hranic zaznívá každodenně

už od února více než dost...

Bývaly doby, kdy se každý, celý národ, musel uskrovnit. Byly doby s potravinovými lístky, za které bylo možné koupit jen omezené množství potravin včetně těch základních. Pultry obchodů zely prázdnotou. U řezníka visely z háčků jen masné šňůrky. Maso na oběd bylo jednou týdně a býval ho kousíček... Kdo měl domácí hospodářství, své slepice, králíky, husy a pašíka a pár záhonů k tomu, byl král...

Celá historie lidstva je lemována vlnami krizí. Bývaly hladové bouře. Jedny boty byly na celé roky a děti? Ty začasťe chodily většinu roku bosé... Tedy ne, že by si někdo přál, aby se tohle vrátilo.

Určitě ne. Ale každý by si měl nedávnou minulost připomenout a na nynější potíže způsobené mnoha faktory nežehrat a na nějakou dobu (pamatujete na dobu před cca 30 lety?) si prostě utáhnout opasky. Však ono to přejde. Jak krize, a lhostejno jaké, přicházely, tak dříve či později pomíjely.

Důležité je mít se rádi a Vánoce, byť letos skromnější, si prožít jak nejlépe umíme.

Bohatství v srdcích žádná krize neudolá...

Krásné a požehnané svátky vám přeje

Jiří Němec

Svoz odpadu 2023 - Žerotín

Komunální odpad:

2. ledna	17. července
30. ledna	14. srpna
27. února	11. září
27. března	9. října
24. dubna	6. listopadu
22. května	4. prosince
19. června	

Plasty:

10. ledna	25. července
7. února	22. srpna
7. března	19. září
4. dubna	17. října
3. května	14. listopadu
30. května	12. prosince
27. června	

středa!**Papír:**

po 14 dnech, vždy v sudé týdny, v úterý nebo ve středu

Sklo:

dle potřeby, na zavolání

Nebezpečné odpady:

15. dubna	7.00 - 9.00
7. října	7.00 - 9.00